

۲۰۰۸/۰۱/۰۵م

ليکوال: سراج الحق بيرک زى خدران

زمونږ پلا رنى هېواد مورنى ژبه نه لري ؟

افغان — په ژبه غوڅ يو ولس

د ۱۹۴۳ م کال اساسي قانون درېمه ماده کې داسې راغلي دي : د افغانستان د ژبو له جملو څخه پښتو او دري رسمي ژبي دي
په ۳۵ مې مادې کې بيا لولو : دولت موظف دی چې د ملي ژبې پښتو د انکشاف او تقويې لپاره موثر پروگرام جوړ او تطبيق کړي.

په داسې حال کې چې پښتانه د ۲۵۷ کالو راهيسې د افغانستان په معاصر تاريخ او د نړۍ په تاريخ کې حکومت جوړونکي ولس پېژندل شوی دی ، د افغانستان شرعي او قانوني وثيقه لیک د دوی په سرښندنه او ميرانه رامنځ ته شوی دی . په دغه موده کې ډېر لږ څه په سترگو کيږي چې حکومتونو زمونږ مورنى ژبه پاللې وي او د ودې ، پرمختگ او دغه راز د افغان کلتوري ودې راوليږلو لپاره په دغه لرغوني پښتني ټولنه کې ډېر لږ څه ليدلى شو ، په داسې حال کې چې په نورو ولسونو کې د هغه ولس د ژبې او کلتور لپاره بنسټيز کارونه تر سره شوي او کيږي . هر پښتون ته د پښتو ژبې او کلتور د ودې د مخنيوي لاملونه جوت دي . نن افغانان پښتانه د ولسواکۍ په تنکيو پړاونو کې د خپلې خوږې مورنى ژبې د نه پاملرنې له کبله د ستر جېلجونو سره مخامخ دي . دوی اوس پوه دي چې په دغه برخه کې زړورو هڅو ته اړتيا ده . ژبه يوه وسيله ده چې انسان وکړي شي خپل فکرونه ، احساسات او اراده پرې څرگند او بيان کړي . د انسانانو تر مېنځ د پوهاوى خورا مهم ټوکى دى . ځکه مونږ اړ يو له ژبې څخه کار واخلو . کله چې مونږ پر ژبه خبرې کوو ، داسې ښکاري لکه چې مونږ پر خپل ځان خبرې کوو . دا ډېره گرانه ده چې سړى د ځان په اړه سمې او دقيقې خبرې وکړي . داسې هم نه ده چې د کوم شي په اړه سړى خبرې نشي کولى نو بايد غلى پاتې شي . هر څوک په يوه او يا څو ژبو خبرې کوي او هر څوک په يوه يا څو ژبو پوهيږي . دا به ډېره گرانه خبره وي چې څوک منع او يا تور پرې ولگول شي چې ولې هغه په خپله نيمگړې مورنى ژبه خبرې کوي ، د پالنې ، ودې ، سمسورتيا او بنسټون لپاره يې لارې لټوي او خنډونه هواروي..

مورنى ژبه د هر چا يوه برخه ده . سربېره پر دې له احساساتو ، ټولنيزې کچې ، سياسي مبارزې او انفرادي ودې سره تړاو لري . ژبه د کلتور او تاريخ توليد او زېږنده ده ، چې د يوې ټولني د ودې هنداره په کې ليدل کيږي . ژبه د پرديو کلتورونو کونجې پېژندل شوې او يا د پرديو کلتورونو لپاره يوه کنجې ده . ژبه د هويت ورپېژندلو لپاره يو خورا مهم فکتور دى او د خپلوۍ او يووالي احساسات رامېنځ ته کوي . همدا وجه ده چې خپله ژبه لرل د هر انسان يو منل شوي بنسټيزه رېښه يا حق دى . بشري حقوقو ته تل گواښونه متوجه دي . همدا اوس په نړۍ کې اټکل پر ۶۰۰۰ ژبو خبرې کيږي . له دې شمېر نه ۵۲ فيصده ژبې تر ۱۰۰۰ ، ۲۸ فيصده تر ۱۰۰۰ نه لږ او د ۱۰ فيصده نه ډېر تر ۱۰۰ پورې ويونکي لري . د اوسنيو حالاتو په رڼا کې چې ورته وکتل شي نو ۹۰ فيصده ټولې ژبې د ۱۰۰ کلونو په مېنځ کې به له مېنځه ولاړې شي . په بله خوا کې به د نړۍ ۱۱ لويې ژبې چې د نړۍ نيمايي وگړو مورنى ژبه ده پاتې شي ، لکه چينايي ، انگرېزي ، هندي ، هسپانوي ، فرانسوي او عربي ژبې .

[The Cambridge Encyclopedia of Languages ۱۹۹۷] .

ځينې د ژبو له مېنځه تللو ته په ښه سترگه گوري او وايي چې يوه واحده نړيواله ژبه به د تېرونتو او غلط فهميو او کرکيچونو مخه ونيسي . په حقيقت کې د ژبو له مېنځه تلل د بشريت بېوزلي او د کلتور وژنه ده . ځکه ژبه زمونږ استعداد دى چې فکر وکړو او د نړۍ نه يو عکس واخلو او زمونږ کلتور سره ډېرې نږدې اړيکې لري . له بله پلوه څو اړخيزه کېدنه د ژوندي پاتې کېدلو په ستراتيژۍ او په وده يا Evolution کې لوى برى دى او ژبه د ټولنيزو چارو په سر ته رسولو کې خورا مهم ټوکى دى . او په ژوندي پاتې کېدلو کې لوى رول لوبوي . په نه ليکل کېدونکې ژبه کې پوهه يو بل ته په خوله ورکول کيږي او ژبه هرې پوهنې پورې تړاو لري .

۱) ژبه او قانون

قانون مجبور دى چې د ولس له فکرونو څخه راووخې او له هغه څخه نه خبرې وکړي چې هغه ځوان او بالغ لوستي سړي چې د نړۍ او ژوند نيتي لورې پرې تېرې وي ، هغه ته د قانون په وپلو دا فکر او احساس وشي چې دغه قانون د ده له زړه څخه خبرې کوي . قانون او سياست د ټولنيز واک جوړولو په څنگ کې له يو بل څخه نه بېلېدونکي دي

تعداد صفحات: ۱ از ۶

افغان جرمن آنلاين شما را صميمانه به همکارى دعوت مى نمايد. لطفاً به آدرس ذيل با ما تماس بگيريد

maqalat@afghan-german.de

او د قانون ژبه د اوامرو تطبيقولو يوه وېسله ده. قانون د سياست كولو او جوړولو توليد دى. ژبه د حقوقي معيارونو وروڼكي ده. د يوه ولسواكه حقوقو حكومت، د قانون حكومت يا نظام، د قانون ژبه او يو ديكتاتورى مستبد نظام سره توپير لري. رېښته يا حق او قانون يوازې د ژبې په مرسته رامېنځ ته كيږي، ځكه پر رېښته يا حق په ژبه فكر كيږي. ژبه د واک چلولو يو توکى کېدای شي چې واقعي ځواک او واک په کې څرگند شي او د امر ورکونکي حكومت ويښ ځواک په کې څرگند شي. څوك چې پر ژبه باندي واکمن وي هغه پر خلكو واکمن وي. ولسواكي ناپېيلو او خپلواكو بلييزو رسنيو ته اړتيا لري. د بيان آزادي او د آند خپلواكي جوړول د انسان له بنسټيزو حقوقو څخه شمارل كيږي. د همدغو بنسټيزو حقوقو پر بنسټ ولس كولى شي چې د حكومت مطبوعاتي سېسټم يا پروپاگان چې له مقنني، قضاييه او اجرائيه ځواكونو څخه وروسته د حكومت څلورم ځواک گڼل كيږي، وڅاري او هم پر حكومت كنترول وكړي. اداري ژبه د ټولو كړو وړو او اجرائيوي حقوقي ماملو په مركز كې واقع ده.

۲) ژبه او فلسفه

د ژبې او فلسفې تر مېنځه له ډېر پخوا څخه توپير او كركيچ شته. هره فلسفه پوښتنه كوي چې د موجوديت معنا څه ده؟ د ژبې په اړه د فلسفې پوښتنه داسې وي چې د ژبې شته والى او موجوديت به څه معنا ولري؟ او د ژبپوهنې يا Linguistic پوښتنه به د ژبې په څرنگوالي وي. په بل عبارت ژبپوهنه د ژبې د فلسفې تر لاس لاندې ده. نه چې غبرگون يې او فيلسوف هغه څوك دي چې له ټولو نه وروسته ريښتيا وايي، چې د هغه شي په اړه له دې نه بل كم څوك نه پوهېدو او د ده خبره به د ريښتيا وروستى تمخاى وي. ژبه د انساني روح ټول قوت دى. ژبه په چوپتيا كې جوړيږي. بې له ژبې څخه انساني ويښتيا شونې نه ده. ژبه نه يواځې يوه وسيله ده بلكې د وجود يو اورگان دى. ژبه د فكر جوړولو اورگان يا غړى دى. حقيقت او ريښتيا ژبې نه بهر نه شو موندلى، انسان يوازې پر ژبه انسان دى، ژبه په خپله ټوله راڅرگنده شوې بڼه كې د انساني كلتور يوه ژوندى نښه ده.

۳) پښتانه او زموږ افغانى مورنى ژبه

زموږ پښتني ټولنه د نړۍ له زرو ټولنو څخه يوه ټولنه ده. د افغان پښتون پېنځه زره كلن لرغونى تاريخ د نړۍ د تاريخ په زړه ليكل شوى دى. افغانستان د ټولو پښتنو افغانانو پلارنى هېواد دى. كابل د لرغوني لوى كندهار وروسته د ټولو پښتنو افغانانو سياسي او كلتوري پلازمېنه ده.

خپلې مورنى ژبې ته په خپل پلارني هېواد كې پالنه، وده وركول هغه ته خپل نړېوال منلي شوي حقوق تر لاسه كول او په خپله مورنى ژبه زده كړه، په دې نوي افغانستان او نړۍ كې ژبني توپيرونو ته لمن نه وهل دي، بلكې كلتوري وده او ژبني توپيرونه ردول او له مېنځه وړل دي. دا يو حقيقت دى چې څرنگه يو حكومت يا نظام له خپلو وگړو سره خبرې كوي، هماغسې چلند هم ورسره كوي. كه موږ خپل ځيني تېر حكومتي چارواكي او وېناوي يې يادې كړو نو وينو چې دا خبره ريښتيا ده. افغان ولس پر هغو ولسي استازو چې ځانونه د ولس ټېكداران، ټاكل شوي استازي، غړي او وكيلان بولي غږ كوي چې كه دوى له ولس سره په خپله مورنى رسمي ژبې خبرې ونه كړي او د ولس رسمي ژبې ته پاملرنه ونه كړي، دوى ته د ولسي جرگې د ټاكلو په لوبه كې سور كارت وركول كيږي او له صحنې څخه به وځي. په ولسي جرگې او مشرانو جرگه كې بايد چې د ولس په مورنى ژبه د ولس په راتلونكي برخليک، هيلو او د ولس په رېښته حق خبرې وشي. كله چې حكومت، مشرانو جرگه، ولسي جرگې غړي او استازي د ولس بنسټيزو رښتو ته درناوى ونه كړي، نو هغه استازي به دوى ته څنگه چوپړ وكړاى شي؟ او د خپل رېږدلي په ژبه غوڅ ولس ډېرو نورو ملي ارزښتونو ته به هم پام نه كوي. افغان ولس به د ولسواكۍ په دې نوي پړاو كې خپله رايې په ټولټاكنو كې لكه وسله استعمالوي.

دا يو حقيقت دى چې د پرديو ژبه زده كول د خپلې ژبې زېرمې ورزياتول دي. نن هر لوستي افغان په ډېره مينه له يوې نه څو پردي ژبې زده كړي دي. دوى اوس ډېر بڼه پوهيږي چې د نړۍ نورو ولسونو له خپلې مورنى ژبې سره څنگه جلند كړي. زموږ دا نوى ځوان نسل به پښتو ژبې سره داسې چلند كوي لكه د نړۍ د نورو ژبو ويښ ځلميان. تعريف: رسمي ژبه هغه ژبه ده چې د حكومت ټول ډاكونمټ يا اسناد په يوه ژبه وي او د هغه هېواد وگړي هم په دغه ژبه د حكومت له اورگانونو او ادارو سره خبرې او معامله وكړي. په افغانستان كې د دولت د مركزي ادارو نژدې ټولې چارې په دري ژبه دي او دا په غوڅه توگه د گران افغانستان له اساسي قانون څخه سرغړوانې دي چې د قانون چلونكي او جوړونكي لخوا تر سره كيږي.

كه دغه بې انډولې چې پښتو ژبې سره شوي، كه د هېواد بلي ژبې سره شوي وای، ليدلي به مو وای چې د دغې ژبې ويوونكي به د ملگرو ملتونو او د يونيسكو دفترونو ته په جوپو جوپو روان وای او د ژبني توپيرونو، كلتور او تاريخ وژني، د بشري او انساني بنسټيزو حقوقو تر پښې لاندې كېدلو په اړه شكايونو، مظاهري لاريونونه كول او ان

د گوندونو د کرنلاري او په سياسي غونډو کې مهم ټکي به همداسې په ژبه واي . په لسگونو کلتوري ټولنو به د ژبي د ودې لپاره په کار پېل کړی وای . په کابل کې به هر ورځ د ښوونې او روزنې وزارت په وړاندې د زده کوونکو مظاهري وای او هر چا چې د دغې ژبي دود خنډ لري کړی وای ، نفرين به پرې وېل کيد، چې ولې مونږ په خپله پلازمېنه کې په خپله مورنۍ ژبه زده کړه نشو کولی ؟ او پښتنو به د دغه حق ننگه کولی . لکه څنگه چې د افغانستان په شمال کې لږکیو په سيميزه کچه خپل حق تر لاسه کړلو ، پښتو ژبه مونږ ته د افغانستان د لرغوني تاريخ ، کلتور او د پښتونولۍ ريښتینې عزت او غېرت کودکس Codex ، غمیزو ، ناورينو ، مېړانو ، وياړنو د ملي يووالي ارزښتونه رازده کوي . پښتو نه يوازې په دغه نوي اساسي قانون کې بلکې د افغانستان د اساسي قانون په تاريخ کې زموږ مورنۍ ژبه د هېواد د غوڅ اکثريت ملي او رسمي ژبه پېژندل شوې . په هم دغې نوي اساسي قانون کې د ملي ژبي د ټکي پر ځای ملي سرود په پښتو ژبه او د پښتو ژبي د ترمينولوجي پالنه او ساتنه ياده شوې ، ملي سرود په پښتو ، همدا ټکی په خپله په اساسي قانون کې پښتو ژبي ته د ملي ژبي حېثيت ورکوي او د هېواد د نورو ژبو په پرتله يو ځانگړتوب او خاص ځای ورته منل شوی دی . ځکه د دغه هېواد نوم په نړۍ کې دغې ژبي د وگړو په نوم يادېږي . ژبه زموږ د بنسټيزو حقوقو يوه برخه ده . هر افغان پښتون چې دغه رښته يا حق تر پښو لاندې کوي ، هغه زموږ کلتور ، تاريخ ، هويت ، زموږ ملي وياړونه ، زموږ پښتني ټولنه ، زموږ زور افغاني احساس ، زموږ دغه نوی اساسي قانون چې د لويې جرگې له خوا تصويب شوی ، تر پښو لاندې کوي . که سره پوه شوي وو او په يوه خوله وو نو دا ملي سرود په پښتو به په بل يا تعديل د اساسي قانون په ملي ژبه واورول شي ، دا زموږ يو حق دی ، دا په ټولو هېوادونو او ملتونو کې د مطلق اکثريت يو ساده کتل شوی حق دی او هېڅ ډول ناندريو ته په کې اړتيا نه ليدل کيږي .

پښتو ژبي ته د نه پاملرنې او وروسته پاتې والي په اړه ډېر ژرل گټور نه دي . پښتو ژبه په همدا اوسني حالاتو کې زموږ څخه په تېره بيا له فرهنگيانو روڼ انديو ، ملي ، افغاني احساس او جرات لرونکو پښتنو مشرانو او ويښو پيغلو او ځوانانو څخه د ولسي او ټولنيزي ودې ، د کلتوري ودې ، د خوږو بيتيمانو ژبي او د راتلونکو نسلونو د ژبي لپاره ، چې دوی خپل ځلانده تاريخ چې په ويښو ليکلې شوی دی په پښتو ژبه ولولي ، د يو ويښوونکي نوي طرحې او وړودمهالو پلانونو جوړول غواړي .

مونږ په خوښه دري ژبه زده کړي ده . ځکه چې زموږ د هېواد دوهمه رسمي ژبه ده . د خپلو ورونو نه دا تمه لرو چې دوی هم زموږ پښتو ژبه زده کړي ځکه چې زموږه ژبه هم د هېواد ملي او لومړۍ رسمي ژبه ده . حقيقت دا دی چې د دري ژبي ډېرو خوښو او ورونو پښتو ژبه زده کړي ده او پښتو ژبي ته په درنه سترگه گوري . ما ته په يو مجلس کې د لږکيو ډېر گران ملگري چې مورنۍ ژبه يې په اساسي قانون کې رسمي نه ده په پېغور کې وويل : مونږ خپله ملي ژبه پښتو ځکه نده زده کړي چې تاسو پښتنو مونږ سره په پښتو ژبه خبرې ندي کړي . دغه ورور ريښتيا وويل ، دغه تريخ حقيقت ته مې پام نه وو ، بايد ومانو چې دغه ريټ بايد په افغاني ټولنه کې صرف مات کړی شي . که نه مونږ خپله پښتانه له خپلې ژبي سره تېری کوو او حق نه لرو چې په داسې ملي احساس او ارزښت تېری وکړو .

پښتو او دري ژبه سره خور او ورو ر دي . دغه دواړه ژبي ډېرې نژدې اړيکلي سره لري . پښتو ژبه په سيمه کې له هېڅ يوې ژبي څخه وروسته نه ده . په تاريخي لرغونتوب ، په ژبېنو او د نفوسو په شمېر ، د خاورې وسعت چې له آمو سين نه نيولې ، هندوکش غرونو ، د خيبر دري نه تر اټک پورې يو واحد قام پروت دی . د سيمي ټولو آبادو مهمو قومي ژبنيو گروپونو په مېنځ کې د شمار له مخې لومړنی قومي گروپ دی .

پښتو او دري ژبي د هندو اروپايي يا جرمني له لويې کورنۍ څخه راوځي . د دغو دوو ژبو په اړه ډېر وړانديزونه شوي .

زما وړانديز د اساسي قانون پر بنسټ زموږ د مورنۍ ژبي حقوقو د بېرته اعادي لپاره ، د ملي لوړو گټو د ساتنې لپاره د ملي يووالي لپاره دا دی چې پښتو او دري دغه دوي رسمي ژبي بايد تل په افغانستان کې په سوله کې سره ژوند وکړي . کوچنيان کرکه ، ژبني توپيرونه او تبعيض نه پېژني ، د راتلونکي پخلاينې نيالگي دي . دوی په زده کړې او بيا رغونې باندې ټينگ ولاړ دي . د دوی د ژوند موخه زده کړه ده . د دري او پښتو په اړه توپيرونه تر څو چې لويان يې ورزده نه کړي ، نه پېژني . نو په کابل او د کابل غونډې نورې سيمي لکه کندوز ، مزار ، هرات او داسې نورې سيمي چې د نورو لږکيو څخه ډېر يا برابر کچه پښتانه اوسيري بايد چې ډېر زر زده کړه او لوست له لومړي ټولگي څخه تر پوهنتوني زده کړې پورې نيمايي په پښتو ژبه واورول شي . د ازموښې پوښتنې په دواړو ژبي شي . پښتو او دري يو بل څخه نه بېلېدونکي لرغونې گډ تاريخ لري . دغه ژبي سره نه بېلېدونکي دي . لکه چې افغان واحد ولس سره نه بېلېدونکی دی . څوک چې زما په شان خبرې کوي هغه زما غونډې دی . څوک چې زما په شان خبرې نه کوي هغه بل خپل دی . افغانان مجبور دي چې د ملي وحدت ، ملي پخلاينې او تل پاتې سولې په وجه يو بل

په ټولنه کې سره وزغمي . د ژبنيو توپيرونو مخه به ونيولی شي او د ملي وحدت لپاره به يو بل لوی قدم پورته شي . په کابل کې پښتنو ته په پښتو ژبه ، دري ژبو ته په دري ژبه زده کړې غوره نه دي دا به زموږ ټولنه نوره هم سره وويشي . دغه به ډېرې نورې ستونزې رامېنځ ته کړي.

له بنسټ څخه د خوشحال خان او رحمان بابا لېسې د آزادو قبايلو ځوانانو لپاره پرانيستلې شوې دي . د سرحدونو او قبايلو چارو وزارت بايد چې د آزادو قبايلو پېغلو لپاره د نجونو دوه نوې لېسې په کابل کې پرانيزي . له هېواد نه بهر او دننه په سلگونو کلتوري فرهنگي ټولني چې د پښتو ژبې مټي دي ، ولس راويښ کړي چې زړورتوب وکړي . پښتانه هېڅوال او سوداگر چې تل نوي مالونه واردوي ، خپلو مالونو ته په پښتو ژبه کې نومونه او اعلانونه ورکړي ، هنرمندان پښتو ژبې ته نوره هم بنسټ ورکړي ، ليکوالان ، خبريالان چې د ولس سترگي دي ، راډيو ټلويزيون ، پښتو ويبسايټونه ، ورځپاڼې ، مجلې ، پېغلي ، ځوانان ، ښوونکي ، روښن فکره مشران د اغېز خاوندان ، هغه چې خپلې مورنۍ ژبې سره په خپل پلارني هېواد کې مينه لري ، په کار دي چې په دې اړه په يوه خوله شي . د پښتو ژبې د راتلونکي او ودې په هکله يوه ويښه ، پروگرام شوي او رودمهاله گډه تگلاره غوره کړي . ترڅو چې د خپل هېواد افغاني کلتور پالنه او زهني بيارغونې د ډېر ارزښت وړ يو ستر پوهنيز انقلاب رامنځ ته کړو او خپل د پښتو افغاني ادب او کلتور فرهنگي هستي په خپله مورنۍ ژبه وپېژنو چې بيا زموږ ملي او افغاني ټولنيزو ارزښتونو سټي ونه نريري او د پښتو ادب، د افغاني کلتور دروازي نرېوالو ته په خپله مورنۍ ژبه خلاصې کړو .

افغان حکومت بايد په خپل ښوونيز او روزنيز سياست او د دغو دوو رسمي ژبو په انډول کې د قانون پر ليکه پام وکړي او د منلو وړ اغېزناک بدلون راولي . څرنگه چې په ټول نوي افغانستان کې بدلونونه راغلي دي ، د کابل پوهنتون او ښونځيو نومونه يواځې په پښتو نه وي بلکې لوست او زده کړه بايد زموږ په مورنۍ ژبه وي . په ستره محکمه، لويه څارنوالي، عدليه وزارت، بهرنيو چارو وزارت، افغان سفارتونه، گرځندوی څانگې، ملي او د خپواکۍ ورځې، د ناورين او د وير ورځې او داسې نورو ادارو او حالاتو لپاره بايد پروتوکول جوړ شي چې کله دولتي چارواکي په کومه ژبه ولس ته خبرې وړي . ځکه ټول لوړ پوړي چارواکي په دواړو رسمي ژبو پوهيږي . زموږ د لوستي ولس فيصدي اټکل ۱۵ فيصده ډېره شوې ده. دغه بدلون ژبني تبديلونو ، توپيرونو ته لمن وهل نه دي او د احساساتو څخه کار اخستل نه دي دغه زموږ بنسټيز حق دی. د بېلگې په توگه هغه پېغله يا ځوان چې د کندهار، ننګرهار ، خوست پوهنتونونه کابل ته او د کابل پوهنتون نه نوموړو پوهنتونونو ته بدليري ، دغه زده کوونکي به له څومره پرابلونو سره مخامخ کيږي. چې د دوی په زده کړه او لياقت به ناوړه اغېز ولري او ستونزې به ورته رامېنځ ته کړي. ځکه دوی په خپل پلارني هېواد کې په خپله مورنۍ ژبه زده کړه نشي کولی . او هغه بل ورور په خپله رسمي ژبه په کابل او په خپله سيمه کې هېڅ پرابل نه لري . تر هغو چې د ملي وحدت لپاره په پوهنيزه کچه کې بدلون رانښي او هر افغان په دواړو رسمي ژبو واک ونه لري ، په ملي ، يو موټي افغانستان کې د کرکې او ژبنيو توپيرونو مخه نه شي نيول کېدای ، او د هر افغان لپاره به د هېواد په هر گوټ کې د زده کړې ، د کار اسانتيا نه وي برابرې شوې ، د ملي يووالي بهير به ډېر پخ پر مخ درومي . کلتوري او فرهنگي نا انډولې به زموږ په ژبه او ولس احساس کې ژور ټپونه پرېږدي . دا ټول د يو څو خاصو سياستوالو له لاسه . غوڅ اکثریت لوستی او نا لوستی ولس به په دغه نوې پوهنه او نړۍ کې خورېږي . که موږ خپلې خورې او درنې مورنۍ ژبې پښتو ته نن پاملرنه ونه کړو او په سېسټماتيک ډول يې د ودې او چلند ، د اوښتون لاره پرته له احساساتو څخه ، بې له دې چې د نورو ژبو خنډ شو ، په عملي توگه يوه کرنلاره د ژبې په سياست کې طرحه نه کړو له نورو ستونزو سره به مخامخ شو . په پښتو ژبه کې موږ په ميليونونو نوو مسلکي او تخنيکي نورو توريو او نومونو ته اړتيا لرو . د کره جگې منلې پښتو لپاره د زرو لغاتونو راژوندي کول او د نوي لغات جوړونو په بهير کې ويښ ولس بايد چې په فعاله برخه واخلي او استعمال يې کړي . که داسې ونه کړو ، نړۍ چې په دغه چټکتيا نرېوالتوب روانه ده موږ به بيا پاتې يو . د پښتو ژبې تاريخ به له هغو کسانو ډک وي ، چې څه يې کولی شول خو ويې نه کړل ! که څومره چې حکومتونه د ژبې گوټونه ورته کيږي هغمره زموږ ځيني لوستي روڼ اندو ته هم ورته کيږي . يواځې موږ مجبور يو خپلې درنې خورې مورنۍ ژبې د نشر او سمون لپاره لېچي راوڅارو . په افغانستان کې داسې بل کوم ځواک نشته چې په قانوني توگه زموږ مخه ونيسي . کله چې موږ پر خپله ژبه واکمن شو ، وبه کړای شو چې د خپلو پولو نه هاخوا دروازي خلاصې کړو او خپل ګاونډيان وپېژنو . په دغه نرېوال کلي کې خپل کور ، اور او گور نرېوالو ته وروپېژنو ، چې دلته لږ زموږ اور بل دی . هر پښتون افغان بايد له خپل ځانه وپوښتي چې زه خپلې ژبې ته څه کولی شم او ما د خپلې ژبې د زده کړې او ودې لپاره څه کړي ؟

٤) پښتو ژبه په انټرنټ او نړېوالو ټولنيزو رسنيو کې

که څه هم نړۍ د انټرنټ پر مټ سره تړلې او نړېوال کلی ورته وېلې شو، په ريښتيا سره کمپيوټر د نړۍ د ژبو مارکېټ ګرځېدلی دی او د هر هېواد لپاره د ژبو فستيوال ګرځېدلی دی. يو بل سره خبرې اترې، چېټ کول، برېښنالیک په پردۍ ژبه ليکل، د ژبې په زده کړې کې دا به يوه لويه بدمرغي او د افسوس خبره وي چې مونږ خپل منځي او نړېوال تماسونه، راکړې ورکړې په تخنيک کې ورکړل شوي ټول د انګريزي ژبې په لمن کې راوغاړو، ځکه کلتوري توپيرونه، له ژبنيو توپيرونو نه جلا کيدونکي دي.

الف: يونيکوډ Unicode د ټولو ژبو د توريو او هر شان ته نخښو د خونديتوب يوه نړېواله پروژه ده. په Unicode کې د پښتو ټول توري خوندي شوي. په پښتو ژبه په ډېره لوره کچه کمپيوټري پروګرامونه او د پښتو ژبې لپاره يوه معياري کليډري Keyboard شته. مايکروسافټ Microsoft کمپنۍ په وينډوز اکس پي کې د پښتو ژبې ليک دود اچولی دی، چې د جگې پښتو ژبې لپاره د ليکونو جوړولو اراده د پښتو ژبې لپاره په نړۍ کې لوی بری دی. د کمپيوټر په هره برخه کې په خپله مورنۍ ژبه ليکل او لوستل په ام اس ان او گوگل کې په اسانه تر سره کولی شو. دا به زمونږ ستره تېروتنه وي چې زمونږ د مورنۍ ژبې لپاره نوي پروګرامونه چې په آزاد بازار کې جوړ شوي او کار تړي وانخلو.

ډېرې نړېوالې راډيوګانې په پښتو ژبه هره ورځ ډېرې نوې او په نړېوالو معيارونو برابرې، په پوهنيزې، څېړنيزې او شننيزې څېړونې لري چې په ښکلي خوږه ويښوونکي ژبه خپرېږي. همدا وجه ده چې د بي بي سي، امريکا غږ، ازادري راډيو، المان غږ او ځينې نورې راډيوګانې خلکو ته په زړه پورې دي چې له يوه خوا نه دوی تازه، مؤسق او د لومړي لاس خبرونه په ناپېيلې توګه خپروي، له بلې خوا د دوی د ژبې سياست دی چې ژبه هغسې خلکو ته ورواوري څنگه چې ولس يې تمه او تنده لري. د ډبليوزو رسنيو ژبه تل جګه سوچه، اداري، حقوقي ژبه وي او حقوقي مسلکي ژبه د سياست او مطبوعاتو ژبه ده.

ب: افغاني دود، کلتور او پښتو ژبه د هاليوډ په فلمونو کې هاليوډ د نړۍ تر ټولو لويه فلم جوړونکې کمپنۍ ده. دغې کمپنۍ څو سپنمايي وتلي فلمونه د افغان ولس د نه ماتيدونکي کرکټر په اړه جوړ کړي دي او د دې لپاره چې افغاني هويت او څېره ولري پښتو ژبه څخه هم په کې کار اخستل شوی دی. سړي ته د مېوند د جگړې مېرني رايادوي کله چې سړی د هاليوډ هغه د اتلانو او پادشاهانو په زانګورکې د پښتو ادب په پټه خزانه کې، د افغانستان مذهب، تصوفي ځواک په مرکز کې ډک شوي فلم (په کندهار کې روسي سرو لښکرو ټانک) په نامه په نړېواله کچه پېژندل شوي فلم وګوري. د دغه فلم اصلي ټکی د پښتونولي فلسفه، نه ليکلي شوي حقوقي نورمونه، قانون او د پښتنو دودونو خورا مهم اړخونه دي، د هېواد د خپلواکۍ او د دين دښمن ته ننوتې له امله بېښه کيږي او پنا ورکولی کيږي. چې له ننی متمدنې نړۍ نه هم يو قدم مخ ته دود دی، مېلمه پالنه، ميرانه، عزت، ريښتينولي او د ارادې ځواکمنتوب نه ماتيدونکي، د نه تسليم کيدونکي افغاني هويت احساس او کرکټر ليدونکي ته ورښيي.

دوهم د رامبو ٦٣ مليونه ډالري فلم دی چې په پېښور او خوست کې د افغان ولس غميزې او ميرانې يو کوچنی افغان هلک ورښيي، پښتو ژبه پکې کارول کيږي.

درېم د جېمز باند وتلی فلم په ننګرهار کې ډک شوی او د فلم اتل خپلې ملګرې ته په پښتو ژبه په ډېره مينه (ښايسته) وايي. هم داسې د هند باليووډ فلمونو د پښتنو او افغاني دود او کلتور پالنه، ستاينه، وياړنه او ان ګوټنيونه يې کړي.

٥) مرکه، جرګه، ملي جرګه، لويه جرګه او نړېواله بېړنۍ جرګه

جرګه او مرکه سره له دې چې زمونږ د ولس ډېره زړه او لرغونې عنعنه ده، خو دومره درنه او اغېزمنه عنعنه ده چې تر معاصر دوران له يو لړ بدلونونو سره دوام کوي. افغان لويې جرګې لوی احمد شاه بابا د ټولو افغانانو پښتنو ټولواک پادشاه وټاکلو. لويه جرګه د افغانستان پخوانی او نوی اساسي قانون، ولسواکي، دافغانستان په تاريخ کې د لومړي ځل لپاره منتخب ولسمشر ته لاره هواره کړه.

همدغو اوږدو او ولسواکو ملي تدبيرونو په يوويشتمه پېړۍ کې د المان د بون په ښار کې هم د زمونږ زور افغاني دود د لرغونې دموکراسۍ په نړېواله کچه يوه نوې بېلګه شوه. د نړۍ سياستپوهانو او مشرانو افغانانو ته د نړۍ په اوسني بهير يعنې نړېوالتوب کې د خپلې پر مخ تللې متمدنې دموکراسۍ په ځای افغاني زور دود او کلتور ته لاره خلاصه کړه. ځکه دوی په پنځه زره کلنه ساده او پخه افغاني ولسواکۍ کې د خپلې په خوانۍ لومړنۍ ولسواکۍ ريښې وليدې. د لويديز دوه زره کلنه ولسواکي هم په لومړي سر کې زمونږ ولسواکۍ غونډې کمښتونه درلودل. د دغو وروستيو دوو لويو جرګو پر پکړو ته ملګري ملتونه، د امنيت شورا، اروپايي اتحاديې، د واشنګټن، لندن، پاریس، برلن، ماسکو، استراليا، کاناډا، روم، مادريد، بيلجيم، رياض، ډهلي، تهران او داسې نورو ولسي جرګو يا پارلمانونو او ولسمشرانو انتظار درلود. د دغو هېوادونو مشرانو او ولسونو خپل ځانونه د لويې جرګې په نوم او مطلب وپوهول. د بېلګې په توګه په المان کې د ٢٠٠٢ کال په ټولو لېسو کې زده کوونکو د لويې جرګو د سياسي تاريخي

اهمیت په اړه مظامین، مقالې او څېړنې د بنوونې په چوکاټ کې وکړي. چې په انټرنټ کې شته. جرگو مرکو لکه زمونږ ولس او ټولنه وده ونه کړه، حکومتونو له جرگو څخه گټه اخستله او له وخت سره سمه منظمه وده یې ورنکړه، ان دا چې لکه په دغو وروستیو لویو جرگو کې د لویې جرگې مشر د جرگې په اصولو نه پوهېدو. له جرگې نه یې د یوې بڼې د ویستلو امر وکړ. جرگې ته ملي د ازادو خبرو وخت ورته کړو، چې د جرگې سموالی او ولسواکي تر پوښتنې لاندې شوه. جرگې ته خپله پښتون په پښتو ژبه وپنا ونه کړه، چې په پښتو ژبه پوهېدو. دغه عمل جرگې ته سپکاوی، ملي ارزښتونو ته، لوړې گټې ته نه درنښت دی او د نورو ژبو توکم څنگه جرائت وکړي چې په پښتو ژبه د افغانانو جرگه او ولسی جرگه کې خبرې وکړي؟

٦) پیاوړې جگه کره پښتو

پښتو ژبه هم لکه د نړۍ نورې ژبې د گړدود او لیکدود ستونزې لري. باید زیار وباسو چې دغه ستونزې وپېژنو او دغه ستونزې کمې کړو. په دغه برخه کې د پښتو ژبې د ژبپوهانو بیړنۍ راټولېدنه اړینه بولم. دوی باید په پښتو ژبه کې د وخت له اړتیا سره نوي ریفورمونه او سمونونه رامېنځ ته اوپلي کړي. ولس وپوهول شي. راویښ کړي شي چې په دغو بدلونونو کې کولې گامونه واخلي. پوښتنه دا ده چې مونږ خپله ژبه څنگه په یوه معیاري پیاوړې جگه پښتو ژبه، لیکدود او کره لیکنه اړولی شو؟

د پښتو ژبې په سلگونو لهجو او د پښتنو په سلگونو ټبرونه د پښتو ژبې پانگه او زېرمې دي. گړدود یا لهجه د یوې ژبې یو سیمیز ډول دی. لهجې نه باید چې ټېل وهل شي او ترېنه تېر شو. بلکې ترېنه یوه معیاري پیاوړې جگه ژبه او تر ډېره له پرديو تورو نه نکه ژبه جوړه شي. جگې ژبې په ډېرو ژبو کې له گړدودونو څخه وده کړي. گړدودونه Dialect له معیاري جگې ژبې څخه وساتل شي پالنه یې وشي او همداسې جگه معیاري پښتو لهجو څخه وساتل شي. په بل عبارت هر پښتون افغان خپله سیمیزه لهجه وساتي او ورسره جگه پښتو ژبه، کره لیکنه زده کړي. پیاوړې جگه ژبه د پیاوړيو جگ لوستیو پوهانو په کچه وي. دغه بهیر په کورنۍ کې د ماشومانو په لومړني بنوونځي کې چې د دوی شخصیت جوړیږي پېل کیږي او په دویم بنوونځي کې چې په هغه کې ژبه او پوهه زده کیږي خپل اکاډمیک، پوهنیز پړاو ته رسیږي. ماشومان ژبه له لویانو څخه زده کوي له یو نسل نه بل نسل ته ورکول کیږي. لویان باید د ماشومانو د ژبېښود، لیکدود او کره پښتو انتقال او امانت ورسپارلو کې بې غبرگونه پاتې نه شي، باید په کور کې ډېره پاملرنه ورته وکړي.

تر څو چې د پښتو ژبې له بېلابېلو گړدودونو ((لهجو)) څخه یوه پیاوړې جگه، نکه پر پوهنیزو اصولو ولاړه او ټولو ته د منلو وړ، خوږه، پسته ژبه رامېنځ نه کړو. ژبه تل په اوښتون کې ده. د پښتو ژبې کره کېدل د یوونشمې پېړۍ او د نوي وخت غوښتنه ده. د ژبې او فکر تر منځه اړیکې. آیا کېدای شي چې بې له ژبې فکر وشي؟ بې له ژبې څخه ناشوني ده چې فکر وشي. ایا مونږ فکر کوو کله چې مونږ گړیږو. او یا دا چې مونږ په ورځني ژوند کې څنگه پښتو ژبه کاروو؟ کله چې مونږ په کورني ژوند کې د ورځني ژبې پر ځای په جگه کره ژبه خبرې وکړو. داسې معلومیږي چې ډېر جدي حالات دي یا یو بدلون تر سترگو کیږي. توپیر دا دی چې یوه ژبه د لوستو روڼ اندو او بله ژبه د نالوستو ده. په معیاري پیاوړې جگه ژبه کې سړی د ورځني ژبې نه په ډېر څه پوهیږي. په همدې وجه جگه ژبه ځان ته ارزښت ورکوي په زړه پوري ښکلې غږ او آهنگ لري.

سړی د دې تمه ونه لري چې خلک نن سبا د خپلې ژبې عادات بدل کړي. دغه وده او بدلون په پېړیو کې رامېنځ ته کیږي. د بېلگې په توگه د لر او بر پښتنو په گړ او لیک کې توپیر لیدل کیږي، دا ځکه چې ختیځو پښتنو پښتو ژبې ته له مونږ نه نوره هم لږ پاملرنه کړې. نړۍ د گلوبالایزیشن نوي سپستم په لاره په ډېره چټکتیا مخ په بره روانه ده. پښتو ژبه په ملیونو نویو مسلکي پوهنیزو، تخنیکي، فلسفي، اقتصاد، ټولنیزو لغاتونو جوړونو ته اړتیا لري. ژبه زمونږ د پوهې افقي پولې جوړوي. ژبه د انساني روح ټول ځواک دی. ژبه په چوپټیا کې جوړیږي. پرته له پښتو ژبې څخه زمونږ افغاني هویت ملي پېژند او وینښتیا ناشونی ده. د همدغې ژبې په مرسته مونږ افغانان سولي، پوهاوی، ملي یووالي او ولسواکي ته رسیږو.

که پښتو پیاوړې وه، د گران افغانستان ادبی بهیر پیاوړی دی. دا زمونږ د ملي هویت، د افغان ملي پېژند مهمه نښه ده. د افغانستان نورې ژبې هم زمونږ خورې ژبې دي، خو پښتو ژبه د غوڅ اکثریت د ژبې په توگه د ملي یووالي په نښه باید بدله شي. د نا پوهی او بې تفاوتۍ لړۍ باید په ولسی جرگه او حکومتی کابینه کې له منځه لاړه شي. نوی خپلواک افغانستان، نوی ملي غوڅو تدبیرونو ته اړتیا لري.

خوشحال خان خټک:

تر مغلو پښتانه په توره بڼه دي
که په پوهه پښتانه وي څه هوبنیار